

Днесъ е пролѣтъ, — пролѣтъ е
 въ града! —
 Мартъ отстѣпи на Априлъ реда.
 Нѣма вече лапавица и калъ, —
 Слънчо ги е лакомо изялъ.
 Съ нѣженъ люлякъ, съ нарцисъ,
 съ минзухаръ
 Наводненъ е цѣлия пазаръ.
 Небесата бляскатъ катъ кри-
 талъ,
 Сякашъ нѣкой въ Дунавъ ги е
 пралъ.
 Отъ презморски слънчеви страни
 Птичата ескадра подрани:
 Лястовички хвъркатъ на зиг-
 загъ,
 Кржгъ извиватъ щъркелитѣ
 пакъ.
 Припкатъ леко бодритѣ деца
 И се носятъ като на крилца. —
 Баба марта си излѣ яда —
 И отстѣпи на априлъ реда.
 Детелюбъ

ПРОЛѣТЪ

Дойде пролѣтъ красна,
 Слънце милно грѣй,
 Лжи животворни
 Праща и пилей.

Ей дечица скачатъ,
 Весели по двора,
 Тупкатъ имъ сърдцата,
 Мами ги простора.

Тичатъ, чукатъ, стѣгатъ
 Хората ралата,
 Бързатъ да зацепятъ
 Съсь тѣхъ пакъ земята.

Пролѣтъ дойде вече,
 Весела, засмѣна,
 А земята трѣпне
 Въ пролѣтна премѣна.

Павлинъ В. Павловъ

Ученикъ отъ с. Згалево

Колко хубава градинка —
 — Дивна, изящна картинка:
 Най-прекрасната е тя,
 Пълна съ трепетни цвѣтя.
 Влѣзешъ—въ мигъ те освежава,
 Сѣщашъ какъ те ободрява:
 Отъ чудний й ароматъ
 Ставашъ сѣкашъ най-благатъ.
 О, какъ славейчета пѣятъ,
 Какви сладки звуци лѣятъ!
 Да ведримъ сърдце и умъ,
 По-далечъ отъ хорски шумъ.
 Некъ обичаме я всички
 И я пазимъ катъ очички,
 Да я буренъ не глуши
 И пекъ силенъ не суши.
 Градинарчета сме силни,
 Съсь енергия обилни;
 Нека бждемъ все на щрекъ,
 За да имаме я вѣкъ.

М. П. Гунева

уч. отъ II кл. отъ София

ВЕЛИКДЕНЬ

Ой, Великдень, Великдень,
 Ти пристигашъ пакъ засмѣнъ
 Съ кошница яйца, игралки
 За насъ, дечицата малки.

Звънъ камбаненъ тихо пѣе,
 Радостъ всѣва въ вси сърдца.
 Радвайте се всички живи,
 Пѣйте, весели деца!

Ангелчета нѣжно пѣятъ,
 Носятъ ни тѣ блага вѣстъ,
 Исуса тѣ възхваляватъ,
 Че възкрѣсналъ е той днесъ.

Ел. Чуйкова

уч. въ III отд. отъ Карлово